

Ulf Kristersson: Sommartal 2020

Talare

Ulf Kristersson
Partiledare

Datum

24 augusti 2020

Plats

Strängnäs

Välkomna till Strängnäs och till midsommartal. Jag brukar hålla det i Ugglanspark här nedanför Domkyrkan tillsammans med massor av människor. I år är just det inte möjligt, men jag är glad att få hälsa er välkomna hem till mig. I år blir också första gången utan min mamma Karin i publiken. Hon somnade in i våras, på sitt äldreboende i sviterna av covid-19. Jag tänker på henne, och på alla andra, som också har tvingats ta farväl av nära och kära. Ofta utan att kunna göra det på ett riktigt värdigt vis. Låt oss aldrig behöva uppleva det igen. Till hösten vill Moderaterna att den svenska coronastrategin förändras. Det är den som är smittad och sjuk som ska isoleras – inte alla äldre. Jag känner verkligen med er som har tvingats leva månader efter månader isolerade från barn, barnbarn och vänner. Så får det bara inte fortsätta. Jag tänker också på alla demonstrationer i Belarus och i Hongkong som just nu tar strid för friheten. Fler Berlinmurar måste falla. Då behövs Sveriges och EU:s fullständiga stöd. ***Sverige är så här års vackrare än någonsin. Men Sverige har samtidigt allvarliga problem. En del beror på corona och är nya och ovana. Men de flesta problemen har vi plågats av länge. Mycket länge. Några har vi ältat i många år, utan att komma framåt: som integrationen och den grova brottsligheten. Och fortsätter vi att göra som vi alltid har gjort, så kommer det också gå som det alltid har gått. Sverige måste alltså tänka om. 210. Det är antalet skjutningar i Sverige – hittills i år. 24 personer har skjutits ihjäl. Flera av dem barn. Ofattbart. Det dödliga våldet är som Sveriges andra pandemi. 505 000. Det är antalet arbetslösa idag. Över en halv miljon. Och flera hundra tusen är permitterade från sina jobb. En historiskt hög siffra. För alla som inte lever i förnekelse är det uppenbart: Sverige är på väg åt fel håll. Mycket av det som är bra i vårt land, grumlade av allt som är dåligt. Om man inte ens förstår det, och inte säger som det är, så kan man inte leda vägen framåt. Jag vet att Sverige om bara fem-sex år skulle kunna vara ett mycket bättre land. Jag återkommer alldeles strax till hur det ska gå till. Men jag vet också att det kommer krävas mycket av var och en av oss. Som medborgare och som medmänniskor. Ärlighet, beslutsamhet och tålamod. Och att det kräver ett starkt, tydligt och enade ledarskap. En regering som förstår situationens allvar

och som vet vad denvill. Som kallar en spade för en spade. Som har handlingskraft. Som kansamarbeta med andra för att få något gjort. Sverige har inget av det idag. Vilhelm Moberg sade en gång att Socialdemokraterna bara har två idéer: Attta makten. Och att behålla den. Aldrig förrhar det varit lika tydligt som nu. Den härregeringen bryr sig mer om själva makten, än vad den ska ha regeringsmakten till. Men värre är att regeringen försummar destora framtidsfrågorna: Kampen mot dengrova brottsligheten. Invandringspolitiken i en tid med svåra integrationsproblem. Arbetslösheten som hotar välfärden. Detsvenska försvaret i en mycket oroligareomvärld. Regeringen pekar varken ut en begripligfärdriktning, eller lägger förslag för att lösade konkreta problemen. Det är tvärtom först när Moderaternasamlar en majoritet i riksdagen som olikaministrar vaknar till liv. Vi har sett det gångpå gång under den akuta coronakrisen. Och nu senast när vi driver fram nylagstiftning efter det tragiska dödsfalletmed den treåriga flicka som brukar kallasLilla hjärtat. För lagen måste bättre skyddaSveriges allra mest utsatta barn. Socialdemokraterna får välja sin egen väg, men deras politiska passivitet ochvisionslöshet skadar inte bara dem självasom politisk kraft. Det skadar människorsförtroende för all politik. Och det skadarSverige som land. Idag vill jag tala om hur Sverige byter kurs, och om tre frågor som står högt upp påmin agenda: tryggheten, integrationen och ekonomin. ***210 skjutningar och 24 döda, bara i år. Och för två veckor sedan dödades en 12-årig flicka i Botkyrka. I februariknivmördades en 17-årig pojke påcentralstationen i Stockholm. Han hade ätitmiddag hos sin mormor. Två ofattbara illdåd. Men redan för ett år sedan var måttetrågat, när läkaren Karolin Hakim enaugustimorgon avrättades på öppen gata iMalmö. Vi minns att hon i famnen höll sittnyfödda barn. Ett par dagar senaredödades 18-åriga Ndella Jack i Stockholm. Jag tog då initiativ till en omedelbar ochgemensam politisk mobilisering mot dekriminella gängen. Men det ville interegeringen. Dom bjöd in till samtal. Däralla utom Sverigedemokraterna skulleprata om våldet. Nu har det gått ännu etthelt år. Ett förlorat år för alla – utom för dekriminella gängen. Stefan Löfven är säkert lika förfärad övervåldet som alla vi andra. Orolig ochfrustrerad. Men det räcker inte. För medmakt följer ansvar. Att man gör det somkrävs. Stefan Löfven leder inte arbetet mot dekriminella gängen. Först såg han dem intekomma. Nu saknar han kraften och denkonkreta politiken. Han sitter baraordförande i en diskussionsklubb med 73punkter på dagordningen. Jag tror inte på nostalgi – och det mestavar inte alls bättre förr. Men när jag växteupp sköts inte 12-åringar till döds. Småbarnsmammor avrättades inte påöppen gata. Barn rånade inte andra barn, för att därefter förnedra sina offer. Detfanns inte parallellsamhällen med

egenrättskipning, där man inte vågar vittna, och där klaner kontrollerar människors vardag. Det vi nu upplever nästan dagligen, är ett större hot mot Sverige än vad någon nuaktiv svensk politiker har varit med om. Förbrottsligheten är systemhotande. Det här är inte några vanliga småskurkar. De dödar barn och sätter skräck i helabostadsområden. Gängen är som Sveriges inhemska terrorister. Därför måste demötas med den fulla kraften i vår demokrati. Jag kan inte lova er att våldet omedelbart upphör om Sverige byter kurs. Det här kommer ta tid. Men jag kan lova att Moderaterna kommer göra allt som står i vår makt. Vi kommer söka stöd hos svenska folket – och i Sveriges riksdag – för en ny och tuffare kriminalpolitik. Och vi samarbetar gärna om den saken, med alla partier som på allvar vill bekämpa den grova kriminaliteten. Då krävs helt nya verktyg för att stärka polisen i kampen mot gängen. Mönsterbrytande verktyg, inte bara justeringar i marginalen. Titta på Danmark: Dubbla straff för gängkriminella. Avlyssning. Visitation. Anonyma vittnen. Allt detta har Moderaterna också föreslagit – och allt detta har regeringen sagt nej till. ***Ska Sverige klara av att knäcka gängen, måste vi också knäcka gängens grogrund. Att förebygga brott kräver också förändring. Det handlar om barn som aldrig ser sina föräldrar gå till jobbet och familjer som aldrig försörjer sig själva. Skolor där många barn inte lär sig något. Ett samhälle som inte ställer krav. Förorter där man i bästa fall talar dålig svenska, men ofta ingen svenska alls. Och där integrationen blir omöjlig, eftersom det kommer tusentals nya hela tiden. Arbete och självförsörjning är den enskilt viktigaste brottsförebyggande åtgärden. Men ska vi klara integrationen måste vi också minska invandringen till Sverige. Förmigration och integration hänger ihop. Jag har sedan dagen jag blev partiledare tyckt att Moderaterna och Socialdemokraterna borde göra upp om en långsiktig och mycket stram invandringspolitik. Och jag vet att det i socialdemokratin finns pragmatiska kommunalråd som ser precis det jag ser. Som förstår att Sverige har ett delansvar att hjälpa till i en trasig värld – men som också förstår att vi har det fulla ansvaret för hur det går här hemma i Sverige. Det blev nu inte verklighetens folk som avgjorde Socialdemokraternas linje. Istället föreslår dom på fullt allvar fortsatt lika hög invandring som idag. Det är ansvarslöst på ett farligt vis. ***505 000 arbetslösa. Och flera hundra tusen permitterade. Sverige hade stora ekonomiska problem redan före corona. Lågst tillväxt per person i hela EU. Trots Stefan Löfvens löften om EU:s lägsta arbetslöshet, hade vi Europas femte högsta. Och ett mycket stort utanförskap bland utrikesfödda. Även här saknar Socialdemokraternas lösningar och handlingskraft. Vi har en kris som kostar företagskonkurser, kostar människor jobb och kostar staten miljarder. Sverige har

nuhögre arbetslöshet än Italien. Och i juni ökade vår arbetslöshet snabbast av alla i EU. Företag och hela branscher kämpar för sin överlevnad. I våras pressade vi en motvillig regering tillakuta stödpaket. De allra mest drabbade företagen behöver fortfarande hjälp. Och Elisabeth Svantesson förbereder nu finansutskottet för att än en gång göra det som regeringen inte vill, och stötta även den enskilda firmen. Det skulle rädda frisörer och musiker, tekniker och skådespelare. Men fokus framåt måste vara att så snabbt som möjligt komma tillbaka till arbetslinjen, både för företag och för anställda. Den som kan arbeta ska arbeta. Krisåtgärderna ska vara tillfälliga och i längden måste företag konkurrera på egna meriter, inte med statliga subventioner. Sysselsättning och höjd a-kassa är en beprövad väg in i bidragsberoende. Lärdomen från den stora ekonomiska krisen på 90-talet och från den senaste finanskrisen, är att det är arbetslinjen – inte bidragslinjen – som tar Sverige framåt. Övertygelsen att jobb alltid är bättre än bidrag måste därför än en gång präglade den ekonomiska politiken. Vi som jobbade med de reformer som bröt utanförskapet förrången, vi vet tre saker. Det är svårt. Dettar tid. Och det går. Då var det allt för många, och allt för långasjukskrivningar. Nu behövs ett bidragstaxa som gör att inkomsten från bidrag aldrig kan bli högre än inkomsten från arbete. Då var det systematiska förtidspensioneringar. Nu behövs regler som gör att man får kvalificera sig in till den svenska välfärden genom arbete, inte automatiskt få rätt till allt från först dagen. Vi moderater samarbetar gärna och kompromissar med andra. Men det här måste vara färdriktningen. Vi ska jobba oss ur krisen. Och jag är beredd att leda det arbetet. *** Mina vänner, mycket är rätt mörkt och dystert nu. Men det finns också ljus i tunneln. Det finns alltid vägar framåt. Jag är uppvuxen i ett Sverige där man trodde att allt kunde bli bättre. Ett Sverige där politiken hade gott självförtroende. Ibland till och med för gott. Rekordåren fick många politiker att tro att det var de som skapade välstånd och välfärd. Att skattepengar kom från himlen. Nu är problemet nästan det omvända: att politiken inte längre verkar klara någonting. Från övertro till misstro. Det är också farligt. Själv vet jag att vi kan om vi bestämmer oss. Så jag fortsätter tro på Sverige. På kraften som finns här. På människorna och företagen, på hederligheten och hyggligheten, på jämlikheten och strävsamheten. Vi är så många fler som vill skapa och bygga upp, än de som vill förstöra och riva ner. Vi kommer från olika landsändar och världsdelar, vi ser olika ut och vi pratar med dialekt och med brytning. Men vi förenas i en bergfast tro på både rättigheter och skyldigheter. Och vi förenas i övertygelsen att Sveriges ska vara ett land, där vad du gör och vart du är på väg, är viktigare än vem du är och var du kommer ifrån. Det var det Sverige som gjorde min mamma

Karins klassresa både möjlig och lockande. Som fick henne att gå från en hel familj i ett rum och kök i Helsingborg, till att bli den första i vår familj att ta studenten och examen i Lund. Och som ihela sitt liv kände solidaritet med den som inte lyckades, men inte med den som inte ens försökte. Jag vill att ansträngning och flit ska löna sig. Oavsett varifrån man startar. Man ska göra sitt bästa, respektera andra, ta ansvar för sig själv och sina barn. För mig är allt detta djupt rotade personliga värderingar – som jag en gång fick som barn av mina föräldrar och nu hoppas föräldrar till mina och Birgittas tre tjejer. Allt det här måste Sverige hitta tillbaka till – i vår egen tid. ***I Moderaternas vet vi vad vi själva vill, men vi är också samlingspartiet – för alla som vill ha en ny regering. Vi vill bryta dödläget i svensk politik, ta tag i problemen och få något gjort. Hoppfullt och beslutsamt. Vill du också vara med och bidra? Hör av dig! Skriv en rad. Jag kommer läsa allt. Sverige behöver fler som bryr sig. Tillsammans kan vi se till att vårt land får en ny kurs och en ny regering. Tack för idag. Vi ses i höst!

Taggar

2020, 2020-tal, Man, Moderaterna, Politiska tal, Sommartal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/ulf-kristersson-sommartal-2020>